

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 974/2020
30.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Милунке Цветковић, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење, и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бранка Луковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Брусу К 11/2019 од 19.09.2019. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 5/20 од 28.02.2020. године, у седници већа одржаној дана 30.09.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бранка Луковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Брусу К 11/2019 од 19.09.2019. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 5/20 од 28.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Брусу К 11/2019 од 19.09.2020. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, ношење, и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика, за које дело му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од пет месеци и истовремено одређено да се наведена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од једне године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело и осуђен је на новчану казну у одређеном износу у висини од тридесет хиљада динара.

Истом пресудом према окривљеном изречена је мера безбедности одузимања предмета и обавезан је на плаћање трошкова кривичног поступка – паушала.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 5/20 од 28.02.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а пресуда Основног суда у Брусу К 11/2019 од 19.09.2020. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Бранко Луковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан поднети захтев и правоснажне пресуде укине и врати на поновно одлучивање првостепеном или другостепеном суду, или преиначи правоснажне пресуде и обустави кривични поступак према окривљеном.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правоснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи да је кривично гоњење за кривично дело за које је окривљени оглашен кривим било искључено у време трајања кривичног поступка, имајући у виду измене Закона о оружју и муницији „Сл.Гласник РС“ број 10/19 од 15.02.2019. године, којим је прописано да легализација оружја трајно искључује кривично гоњење за период и то од 15.02.2019. године до 15.08.2019. године, дакле у време трајања кривичног поступка, а након времена извршења кривичног дела 27.12.2017. године.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Чланом 1. Закона о измени закона о оружју и муницији („Службени гласник РС“ број 10/19) прописано је да у Закону о оружју и муницији („Службени гласник РС“ број 20/15) у члану 50. став 1. речи: „у року од три године од дана почетка примене овог закона“ замењују се речима „до 5. марта 2020. године“.

Чланом 50. став 1. Закона о оружју и муницији („Службени гласник РС“ број 20/15) прописано је да физичка лица која су поседовала оружне листове и дозволе за ношење оружја за личну безбедност, као и правна лица и предузетници који су поседовали одобрења за држање оружја, издата по закону који је важио до дана почетка примене овог закона, дужни су да у року од три године од дана почетка примене овог закона поднесу захтев за издавање исправе, заједно са уверењем о здравственој способности за држање и ношење оружја у складу са овим законом.

По ставу Врховног касационог суда чланом 1. Закона о измени закона о оружју и муницији („Службени гласник РС“ број 10/19), није одређена легализација оружја, већ је продужен рок за пререгистрацију односно за замену претходних и добијање нових оружних листова који је прописан Законом о оружју и муницији („Службени

гласник РС“ број 20/15), док се легализација оружја одређује на основу наредбе министра полиције, а не поменутиим законом на који се позива бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бранка Луковића, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић